

22 214

Overeenkomst inzake sociale zekerheid tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Nieuw-Zeeland; Wellington, 8 oktober 1990

A

ADVIES RAAD VAN STATE

NADER RAPPORT

Aan de Koningin

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 6 maart 1991

's-Gravenhage, 17 mei 1991

Bij Kabinetsmissive van 22 november 1990, no. 90.022533, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken, mede namens de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een Verdrag inzake sociale zekerheid tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Nieuw-Zeeland; Wellington, 8 oktober, met toelichtende nota.

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw kabinet van 22 november 1990, nr. 90.022533 machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies inzake het bovenvermelde verdrag rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies gedateerd 6 maart 1991, nr. W12.90.0590, bied ik U hierbij aan.

De Raad van State heeft enkele opmerkingen bij het verdrag en de toelichtende nota. Daarop wordt hieronder ingegaan.

1. Het verdient naar de mening van de Raad van State aanbeveling om in de toelichtende nota de verwijzing naar «Verordening (EEG) nr. 1408/71» te verduidelijken; deze verwijzing is in de toelichting op «Hoofdstuk B» van dit verdrag opgenomen. Indien met deze verwijzing is beoogd aan te duiden dat de hier besproken bevoegdheid tot verlaging van het AOW-pensioen onderdeel vormt van een meer algemeen beleid op het terrein van de sociale zekerheid, dan ware zulks in de toelichting te vermelden. Gezien de specifieke aard en het specifieke toepassingsgebied van het Gemeenschapsrecht ware daarnaast echter aan te geven, of een dergelijke bevoegdheid ook reeds is opgenomen in andere met het

1. In de toelichtende nota wordt uiteengezet hoe en waarom het AOW-pensioen in bepaalde situaties kan worden verminderd.

De Raad van State adviseert in de toelichtende nota aan te geven of de vermelde bevoegdheid tot vermindering onderdeel vormt van een meer algemeen beleid op het terrein van de sociale zekerheid, alsmede of deze bevoegdheid naast de aftoppingsmogelijkheid van Verordening (EEG) 1408/71 ook is opgenomen in andere met het onderhavige verdrag vergelijkbare verdragen én of hier van een algemeen verdragsbeleid sprake is. Hieromtrent valt op te merken dat, gelet op de krachtens het verdrag met Nieuw-Zeeland gecreëerde mogelijkheid om tegelijkertijd voor een verhoogd Neder-

onderhavige verdrag vergelijkbare verdragen en of hier van een algemeen verdragsbeleid sprake is.

lands en een verhoogd Nieuwzeelands ouderdomspensioen in aanmerking te komen, sommige belanghebbenden zonder nadere voorziening in een zeer voordelige positie zouden komen te verkeren, die door verdragspartners niet is beoogd. In dit verband kan van een algemeen verdragsbeleid worden gesproken, dat echter alleen in die verdragen wordt vastgelegd waar coördinatie van stelsels tot niet gewenste cumulatie van pensioenen leidt. Dit is met name het geval waar het stelsel van een verdragspartner, zoals bijvoorbeeld het Nieuwzeelandse, forfaitaire pensioenbedragen toekent. De bewuste aftoppingsbevoegdheid is een voortvloeisel van algemene coördinatie-techniek die ook wordt genoemd in Verdrag nr. 48 van de Internationale Arbeidsorganisatie (laatstelijk: Trb. 1980, 115). De toelichtende nota is op de bewuste punten nader verduidelijkt.

2. Wat betreft het in punt 1 van dit advies aangerode, meer algemene verband met vergelijkbare verdragen inzake sociale zekerheid merkt het college op dat ingevolge artikel 2, eerste lid, onder b, het onderhavige verdrag onder meer van toepassing is op Nederlandse wetgeving betreffende «general survivors insurance», terwijl in andere verdragen sprake is van «widows' and orphans' insurance». Dit verschil in terminologie ware te verduidelijken.

2. De Raad van State wijst erop dat het verdrag (artikel 2, eerste lid, onder b) spreekt van «general survivors insurance» terwijl in andere verdragen sprake is van «widows and orphans insurance». De ruimere term «general survivors insurance» is gebruikt omdat deze term meer recht doet aan de ontwikkeling in Nederlandse wetgeving en jurisprudentie. De term laat onverlet op welke wijze de Nederlandse wetgeving invulling geeft aan de nabestaandenverzekering. De toelichtende nota (onder Titel 1) is aangevuld met de redenen voor deze gewijzigde terminologie.

3. Ter vermindering van misverstand ware de toelichting op artikel 7 van het verdrag meer precies te redigeren. Naar het de Raad voorkomt, brengt artikel 7 met zich dat zij die tussen de 10 en 15 jaren in Nieuw-Zeeland hebben gewoond 50% van het reeds toegekende pensioen kunnen «meenemen» bij vestiging buiten Nieuw-Zeeland, en dat het percentage 100% is voor hen die meer dan 30 jaren in dat land hebben gewoond (artikel 7, derde lid, onder iv). Het verdrag voorziet dus niet in een hoger percentage dan 50% voor hen die langer dan 15 jaren in Nieuw-Zeeland hebben gewoond, zoals in de toelichtende nota wordt gesuggereerd.

3. De Raad van State is van mening dat het verdrag niet voorziet in een buiten Nieuw-Zeeland mee te nemen Nieuwzeelands ouderdomspensioen dat hoger is dan 50% en lager is dan 100% van dat pensioen voor degene die langer dan 15 jaar en korter dan 30 jaar in Nieuw-Zeeland heeft gewoond. Deze opvatting is evenwel niet juist, aangezien de aanhef van artikel 7, derde lid, de berekeningswijze van het Nieuwzeelands pensioen aangeeft, terwijl de onderdelen i, ii, iii, iv, voorwaarden en omstandigheden noemen, die, indien deze zijn vervuld of aanwezig zijn, aanleiding zijn voor een andere vaststelling van het recht op pensioen en/of van de hoogte van dat recht. Een en ander leidt ertoe dat personen die langer dan 15 jaar in Nieuw-Zeeland

4. Voor een redactionele kanttekening moge het college verwijzen naar de bij het advies behorende bijlage.

De Raad van State geeft U in overweging goed te vinden dat bedoeld Verdrag wordt overgelegd aan de beide Kamers der Staten-Generaal, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

De Vice-President van de Raad van State,
W. Scholten

**Redactionele kanttekening,
behorende bij het advies no.
W12.90.0590 van de Raad van
State van**

– De toelichting (bladzijde 4, midden) op artikel 15, tweede en derde lid, van het verdrag ware meer correct te redigeren door de indruk weg te nemen dat deze leden iets «bepalen» ten aanzien van de artikelen 55 en 56 van de Algemene Ouderdomswet. Dit is niet het geval. Aanvulling op blz. 3, 4 en 5 in de toelichtende nota naar aanleiding van het advies van de Raad van State.

hebben gewoonnd per jaar $1/15 \times 50\%$ pensioen uitgekeerd krijgen boven de 50%, waarop men gerechtigd is indien men, ten minste 10 jaar doch minder dan 15 jaar in Nieuw-Zeeland heeft gewoonnd.

4. Wij kunnen de suggestie, zoals is vervat in de redactionele kanttekening van de Raad van State met betrekking tot artikel 15, tweede en derde lid niet overnemen. De toelichtende nota geeft aan dat ingevolge artikel 15 van het verdrag honorering van woon- en/of werktijdvakken in Nederland als AOW-pensioentijdvakken mogelijk is, indien niet is voldaan aan de voorwaarden voor het verwerven van de overgangsvoordelen ingevolge de nationale wet (artikelen 55 en 56 AOW). De toelichtende nota suggereert dus niet dat er iets is bepaald ten aanzien van de artikelen 55 en 56 van de Algemene Ouderdomswet, doch omschrijft slechts wanneer het verdrag een verhoging van het AOW-pensioen mogelijk maakt.

Ik moge U mede namens de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid verzoeken goed te vinden dat de Minister van Buitenlandse Zaken gevolg geeft aan zijn voornemen de tekst van het verdrag vergezeld van de gewijzigde toelichtende nota over te leggen aan de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal.

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
P. Dankert